Víceprocesorové a víceúlohové systémy - MO. 16

Paralelizace

Definice

- Paralelizace je technika rozdělení úlohy na menší části, které se pak zpracovávají souběžně
- Může to vést k výraznému zkrácení doby potřebné k dokončení úlohy, zvláště u úloh, které jsou náročné na výpočty

Důvody

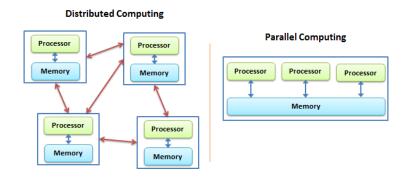
- Zvýšení výkonu: Paralelizace umožňuje využít více výpočetních zdrojů (např. procesorů, jader) najednou, čímž se zkrátí doba potřebná k dokončení úlohy
- Zlepšení škálovatelnosti: Paralelizované úlohy se obvykle lépe škálují na více procesorů, tzn. že jejich výkon se s rostoucím počtem procesorů zvyšuje
- Zjednodušení algoritmu: V některých případech může paralelizace vést k jednoduššímu algoritmu pro řešení dané úlohy

Výhody

- Zvýšení výkonu
- Zlepšení škálovatelnosti
- Zjednodušení algoritmu
- Lepší využití dostupných hardwarových zdrojů
- Možnost řešit složitější úlohy v reálném čase

Nevýhody

- Nutnost koordinace mezi paralelně běžícími částmi úlohy
- Případné problémy s pamětí a synchronizací
- Nárůst spotřeby energie
- Ne všechny úlohy jsou vhodné pro paralelizaci

Symetrický a nesymetrický multiprocessing

Symetrický multiprocessing (SMP)

- Systém, ve kterém všechny procesory sdílí společnou paměť a periferní zařízení
- Všechny procesory jsou si rovny a mohou provádět libovolnou úlohu

Nesymetrický multiprocessing (NUMA)

- Systém, ve kterém každý procesor má vlastní paměť a periferní zařízení
- Procesory mohou přistupovat k paměti jiných procesorů, ale s určitou penalizací za přístup

Srovnání výkonu s klasickým řešením

- **SMP** systémy obvykle poskytují lepší výkon než klasické systémy s jedním procesorem, zvláště u úloh, které jsou náročné na výpočty
- NUMA systémy se hodí pro úlohy, které vyžadují velkou paměť a / nebo hodně komunikace mezi procesory

HW podpora pro systémy se souběžným zpracováním více úloh

Více jader

 Moderní procesory obvykle obsahují více jader, která mohou zpracovávat úlohy souběžně

Více procesorů

 V systémech s více procesory může každý procesor zpracovávat úlohy souběžně

Hyper-threading

 Tato technologie umožňuje jednomu jádru procesoru zpracovávat více vláken souběžně

Virtualizace

 Virtualizační software umožňuje na jednom fyzickém počítači spouštět více operačních systémů, které pak mohou zpracovávat úlohy souběžně

Preemptivní a nepreemptivní multitasking

Preemptivní multitasking

 Umožňuje operačnímu systému pozastavit běh jednoho procesu a spustit jiný proces, což dovolí operačnímu systému spravovat dostupné výpočetní zdroje a zajistit, aby všechny procesy měly možnost běžet

Nepreemptivní multitasking

- Umožňuje procesu běžet tak dlouho, dokud se sám nevzdá procesoru
- Může to vést k tomu, že jeden proces zabere všechny dostupné výpočetní zdroje a zabrání tak běhu jiných procesů

Příklady

- Preemptivní multitasking: Většina moderních operačních systémů, jako je Windows a Linux, používá preemptivní multitasking
- Nepreemptivní multitasking: Některé starší operační systémy, jako je MS-DOS, používaly nepreemptivní multitasking

<u>Paralelní</u> stroj

Flynnův taxonomie

Klasifikuje paralelní stroje podle úrovně paralelismu instrukcí a dat

Multiprocesorové systémy (MPS)

 Skládají se z více procesorů sdílejících paměť a další periferní zařízení

Distribuované systémy

 Skládají se z více počítačů propojených sítí, které spolupracují na řešení úlohy

Masivně paralelní procesory (MPP)

 Skládají se z velkého počtu procesorů, které pracují na stejném úkolu současně

Zrvchlení není podle počtu jader -> režie, potřeba svnchronizovat

 Zatímco více jader v MCU může vést ke zvýšení výkonu, nárůst výkonu nemusí být přímo úměrný počtu jader

Režie

 Více jader znamená více hardwaru a softwaru, které je nutné spravovat, což může vést ke ztrátě výkonu

Potřeba synchronizace

- Pokud jádra pracují na stejných datech nebo sdílených zdrojích, je nutné je synchronizovat, aby se zabránilo konfliktům
- Synchronizace může vést k prodlevám a snižovat výkon

Synchronizační problémy

 Některé synchronizační problémy, jako je problém s obědvajícími filozofy, se obtížně řeší a mohou vést k významným ztrátám výkonu

Synchronizační problémy => obědvající filozofové, hladový proces

- Synchronizační problémy jsou důležitou součástí paralelního programování a jejich pochopení je nezbytné pro navrhování a implementaci efektivních a spravedlivých paralelních systémů
- Příklady, jako je problém s obědvajícími filozofy a hladový proces, nám pomáhají porozumět komplexnosti těchto problémů a zvážit filozofické aspekty, které s nimi souvisejí

Obědvající filozofové

- Synchronizační problémy otevírají i filozofické otázky týkající se spravedlnosti, priority a etiky v paralelních systémech
- Například v problému s obědvajícími filozofy můžeme diskutovat o tom, zda je spravedlivé, aby jeden filozof čekal déle než ostatní, a zda je vhodné, abychom dali prioritu hladovému procesu v problému s hladovým procesem
- Tyto otázky nemají snadné odpovědi a záleží na konkrétním kontextu a požadavcích daného systému

<u>Více iader v iednom MCU</u>

 Mikrořadiče (MCU) s více jádry se stávají stále běžnějšími, jelikož nabízí řadu výhod oproti jednojádrovým MCU

Zvýšený výkon

 Více jader umožňuje paralelní zpracování úloh, čímž se zkracuje doba potřebná pro dokončení úkolů a zvyšuje se celkový výkon

Zvýšená propustnost

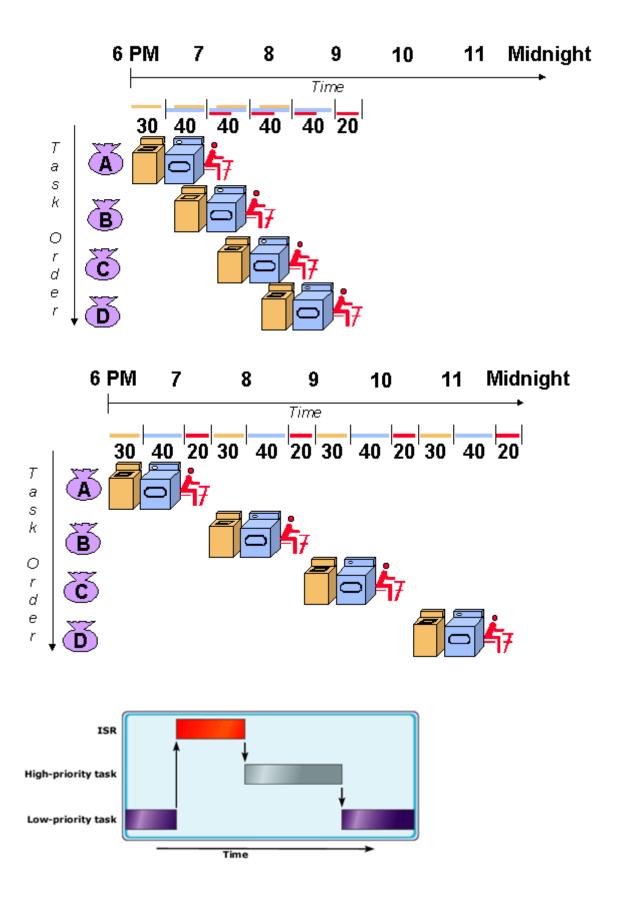
 Více jader umožňuje zpracovávat více dat současně, čímž se zvyšuje propustnost systému

• Lepší energetická účinnost

 Více jader umožňuje efektivnější využití energie, jelikož jádra se můžou zapínat a vypínat v závislosti na aktuální zátěži

Možnost implementace složitějších algoritmů

 Více jader umožňuje implementovat složitější algoritmy, které by na jednojádrovém MCU nebyly proveditelné v reálném čase

ISR = Kód, který se spustí v reakci na přerušení, s ohledem na prioritu
High-priority task = Úloha s vyšší prioritou
Low-priority task = Úloha s nižší prioritou